

1. Kdo ji znal,
po létech asi těžko zjistí,
proč ji dali jméno Plavá Jane,
smutná tvář, barva vlasů jako listí,
co odnáší si s sebou vlahý fén.
2. Plavá Jane,
to byl přízrak, který děsil, Plavá Jane,
z ní čísel strach a každej z nás raději hlavu
rychle svěsil a předstíral,
že hloubá v myšlenkách.
3. Přišel den
a s ním taky divný ráno,
na nádraží supěl první vlak.
vystoupil a jako v očích by měl psáno,
že naším městem nebloudí jen tak.
4. Plavá Jane
to ráno byla smutná, jako
téměř každý jiný den,
na rtech výraz jako blín, když chutnáš,
na řasách ten nejschmurnější.
5. Náměstí jakoby
na okamžik ztichlo,
když ulicí se blížil jeho stín,
očí pár v tuhle chvíli zjihlo,
když Plavá Jane tu potkala se s ním.
6. Z její ruky
oheň dvakrát šlehnul
on skryl dlaní mokrý rudý květ,
chvíli stála, než do prachu klesnul,
stačil mi říct tiše jen pár vět:
7. Přijel jsem,
abych srovnal se s tou vinou,
co v sobě nosím víc jak dvacet let,
jednou zradil jsem, já neměl šanci jinou,
když proti dvěma jich tam stálo pět.
8. Její táta
proti pěti puškám bojoval sám,
než mu došel dech, že Plavou Jane
tu dnešní ráno potkám, to byl osud,
to nebyl jenom pech.
To byl osud, to nebyl jenom pech.